

16 Който слѣша насъ, мене слѣша; и който се ѿфжрла ѿ насъ, ѿ мене се ѿфжрла: а който се ѿфжрла ѿ мене, ѿфжрла се ѿ Оногова, който ме е пратилъ.

17 Н вжрнахасе седемдесе те съ радостъ, и речеха: Господи, и вѣселе те ни се покораватъ съ твоето име.

18 Н рече имъ: видѣхъ сатанѣ та, зашѣ падна ѿ небѣ то като свѣткавица.

19 Б то ви давамъ власть да настѣпвате на змиѣ те, и на скорпиѣ те, и на сиѣчка та сила вражѣа, и нишо не щѣ да ви повреди.

20 Обаче не раддвайте се затова, зашѣто ви се покораватъ дхове те: но раддвайте се, зашѣто именѣ та ваши са написани на небеса та.

21 Въ онѣи часъ возраддвасе Исусъ съ дхатъ, и рече: исповѣддвам ти се Отче. Господи на-некѣ то и на-земла та, зашѣто си оутайлъ тѣа (ракоуш) ѿ премдары те, и раздмны те, и ѿкрѣлъ си ги на дѣца та: Отче: зашѣ такъ выдѣ оугѣдно предъ тебе, и като се ѿвжрна камъ оученицы те, рече.

22 Всички те ) созданиа) ми са предадени ѿ Отца моего: и никой не знае кой е Сынъ токму Отца: и

кой е Отца токму Сынъ, и комѣто щѣ Сынъ да го ѿкрые.

23 Тогѣва като се ѿвжрна камъ оученицы те на Единѣ, рече; блажени са Очи те, който видатъ, шѣто вше видите.

24 Зашѣто ви говоримъ, че мнозина прорѣцы и царове поискѣха да видатъ онѣа (ракоуш) шѣто вше видите, и не видѣха: и да чхатъ, шѣто вше слѣшате, и не чхѣа.

25 И е то, станѣ нѣкой си законникъ да го искѣшава, и рече: Оучителю шѣ да на правимъ да наслѣдимъ живѣтъ нѣчнѣи;

26 И Исусъ мѣ рече: въ законатъ шѣ е писано; какъ чѣтѣшъ;

27 И той ѿговори, и рече щѣ да възлюбимъ Гда кѣа твоего ѿ всичко то си сердце, и ѿ всичко та си дшѣ, и со всичко та си сила, и со всичко то си помышленіе: и клѣжнаго своего, като самаго тебе.

28 Н рече мѣ Исусъ: правъ си ѿговорилъ: това правѣ, и щѣ да вждешъ живѣ.

29 И той, понѣже искаше да ѿправди себе си, рече на Исуса: и кой е влижнѣи мой;

30 И Исусъ ѿговори, и рече: нѣкой человекъ слѣзеше ѿ